

บทพากย์เอราวัณ

อินทราชิตบิดเบือนกายิน	เหมือนทองคำอมรินทร์
ทรงศขเอราวัณ	
ช้างนรินทร์ฤทธิแรงแข็งขัน	เผือกผ่องผิวพรรณ
สี่สังข์สะอาดโอฬาร	
สามสิบสามเศียรโสภา	เศียรหนึ่งเจ็ดงา
ตั้งเพชรรัตนูจี	
งาหนึ่งเจ็ดโบทชรณี	สระหนึ่งย่อมมี
เจ็ดกออุบลบันดาล	
กอหนึ่งเจ็ดดอกดวงมาลย์	ดอกหนึ่งแบ่งบาน
มีกลีบได้เจ็ดกลีบผกา	
กลีบหนึ่งมีเทพธิดา	เจ็ดองค์โสภา
แห่งน้อยลำพานงพาล	
นางหนึ่งย่อมมีบริวาร	อีกเจ็ดเขาวมาลย์
ล้วนรูปนรินทร์มารยา	
จ้ะบารักร่ายสายหา	ชำเลื่องหางตา
ทำที่ดั่งเทพอัปสร	
มีวิมานแก้วงามบรร	ทุกเศศกฤษุช
ตั้งเวไชยันต์อมรินทร์	

บิดเบือนกายิน แปลงกาย

โบทชรณี สระบัว

ผกา ดอกไม้ ในที่นี้หมายถึง ดอกบัว

เวไชยันต์ คือ เวชยันต์ หรือ ไวชยันต์ เป็นชื่อวิมานหรือรถทรงของพระอินทร์

อมรินทร์ ผู้เป็นใหญ่ในหมู่เทวดา ในที่นี้หมายถึง พระอินทร์

พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย